



Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

## Lage koper- en seleniumstatus werkt schurft in de hand

# Falende schurfttherapie

Tijdens de wintersteekproef voor leptospirose had de veehouder drie dieren vastgezet om bloed van te nemen. Toen we samen door de stal naar de betreffende runderen liepen, viel mij al op dat de stalgenoten erg veel natte schurftplekken hadden over de ruglijn. De veehouder vertelde dat hij al volop aan het wassen was, maar dat dat alleen mij, vanwege de aanschaf van middelen, maar beter maakte.

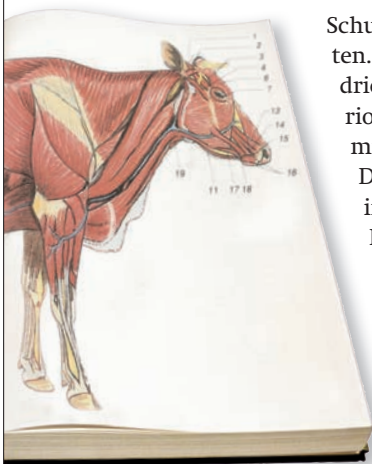
Ook de vastgezette runderen hadden schurftletsels. Daarom leek het zinvol om naast het afnemen van een serumbuisje een aanvullend bloedonderzoek te doen en een huidafkrabsel te nemen om het type mijt te bepalen. Uit deze buisjes bloed was eenvoudig de koper- en seleniumstatus van dit koppel te bepalen. Verder zijn de 'bloedjes' behalve op leptospirose ook op bvd-antistoffen getest om de aanwezigheid van bvd-virus te kunnen uitsluiten als oorzaak van de falende schurftbehandeling.

Na overleg met de veehouder hebben we besloten om in het aangetaste koppel alle runderen een 'electromin dry cow bolus' in te geven. Deze bolussen bevatten een goede samenstelling van sporenelementen, met name koper en selenium, en werken drie maanden.

Na drie maanden hebben we de runderen opnieuw bekeken en bloed afgenomen voor hercontrole op koper en selenium. En zie daar: de schurftproblemen zijn inmiddels met negentig procent verminderd en de bloedwaarden liggen weer mooi in het midden van de referentiewaarden. Op het afkrabsel tijdens het laatste bezoek zaten nog maar zeer weinig psoroptesmijten. Het schurftprobleem nam duidelijk af.



## De encyclopedie **schurftmijten**



Schurft wordt veroorzaakt door mijten. Bij de mijten onderscheiden we drie soorten: de psoroptes-, de chorioptes- en de sarcoptesmijt.

De sarcoptesmijt komt in onze gebieden zelden voor. Psoroptesmijten bevinden zich voornamelijk ter hoogte van de rug en de flanken en veroorzaken natte schurft. Chorioptesmijten veroorzaken droge schurft. Deze schurftmijten bevinden zich meer ter hoogte van de staartbasis

en de uierspiegel. Bij witblauwe runderen gaat het in veel gevallen om menginfecties van de psoroptes- en chorioptesmijt.

Schurftmijten hebben een korte ontwikkelingscyclus en kunnen zich in korte tijd exponentieel vermenigvuldigen. Een volwassen mijt legt eitjes die na zeven tot tien dagen een volwassen mijt kunnen opleveren. Deze cyclusduur is belangrijk in de bestrijding van schurft.

Voor de behandeling zijn tal van producten voorhanden. Omdat in de praktijk meestal menginfecties – dus zowel psoroptes als chorioptes – voorkomen, is het wassen van de dieren de meest efficiënte manier van behandelen. Schurftaanpak kan – in overleg met de dierenarts – ook perfect ingelast worden bij een algemene parasitaire behandeling, waarbij ook de maagdarmpwormen worden bestreden.